

ตอนที่ 41 นักรบ

TAKEHIKO INOUE

จากบทประพันธ์เดิมเรื่อง "บิซามิโตะ มุซาชิ"
โดย เวจิ โยชิทากะ

มียาโมโตะ
มุซาชิ

ข้า
มาที่นี่
เพื่อฆ่าเอง

ถ้าเป็นเรื่อง
ไฟไหม้
นั่นละก็

ทำไม

ข้า
ไม่รู้เรื่อง

แล้วข้า
ก็ไม่มีพวก
ด้วย

.....

.....

คนของ
โยชิโอกะ
...

ทำไม
มาอยู่ที่นี่
...

หื หื
หื หื

หื หื
หื...

นึกแล้วว่า
เอ็งต้องพูด
อย่างนี้....

เอ็งก็เหมือน
กับข้า
นั่นแหละ

ไม่พูด
ด้วยปากแต่
พูดด้วยดาบ

แต่ถ้า
อยากจะฟันข้า
จริงๆละก็

ข้าก็จะ
ตามใจเอ็ง

ไม่ว่าใครหน้าไหน
เข้าไบน
ชีวิตามของกิน
เป็นห้องสุกรกินทั้งหมด

ซำก็คัง
จะได้สนุก
พอสมควร

ถึงยังไง...
ซำก็จะเป็น
ฝ่ายชนะ
อยู่ดี

แต่กว่า
จะปิดฉาก

ซำ
เพียงแต่

รู้สึกสนุก
ที่จะได้สู้กับเอ็ง
ก็เท่านั้น

เรื่องใคร
เป็นคนทำให้
ไฟไหม้นะ

ซำไม่สน
ซำกนิด

แต่ขึ้น
กระโดด
ระเริงเข้าไป
อาจถูก
แวงกต
เอคได้

คน
ผู้
...

พยายาม
ซบซู่ด้วย
ความเร็ว
และพลัง

โอ๊ะโอ
!!

ค
ค

คนไม่กี่
ที่จะแพ้
ด้วยไอ้
ชะก่อน...

ค
ค

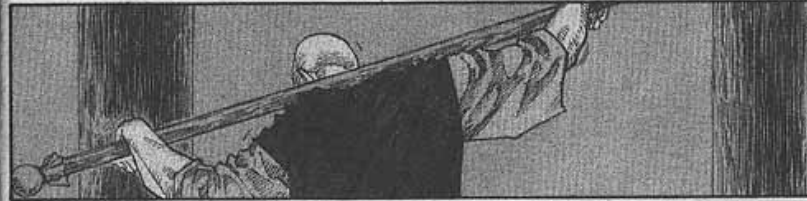

ปล่อยมือ
ระหว่างที่
กำลังจู่โจมได้

โอโห
...!!

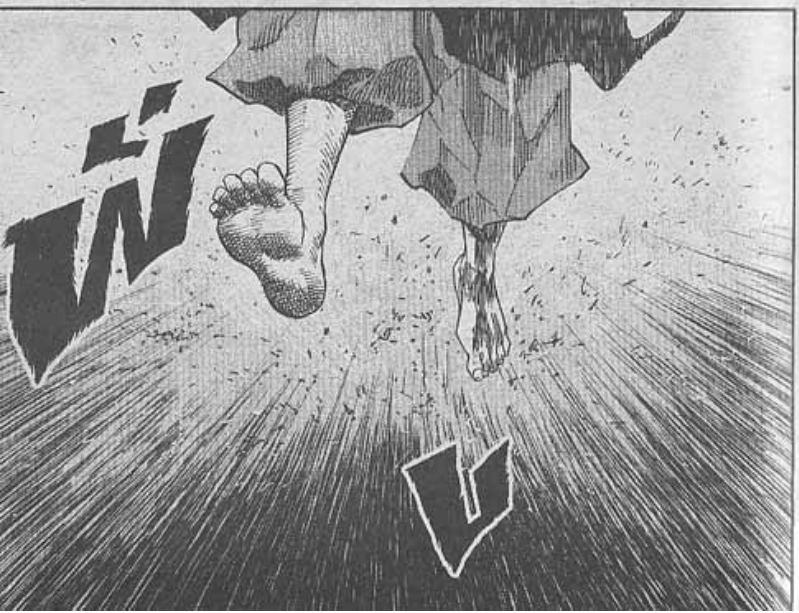
ยอด
นี่หว่า

คนธรรมดา
ทำอย่างนี้
ไม่เป็นหรอก

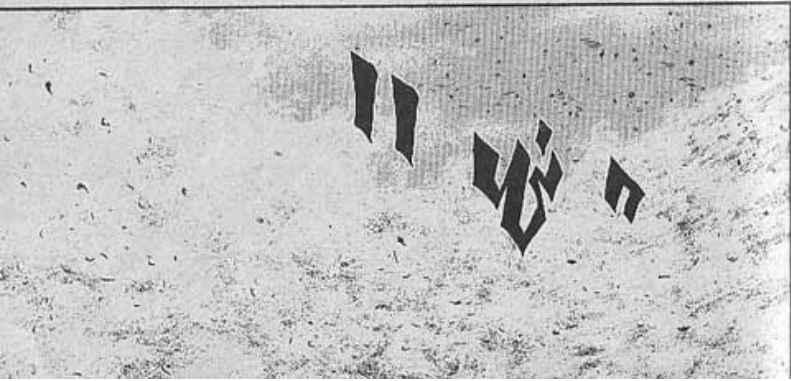
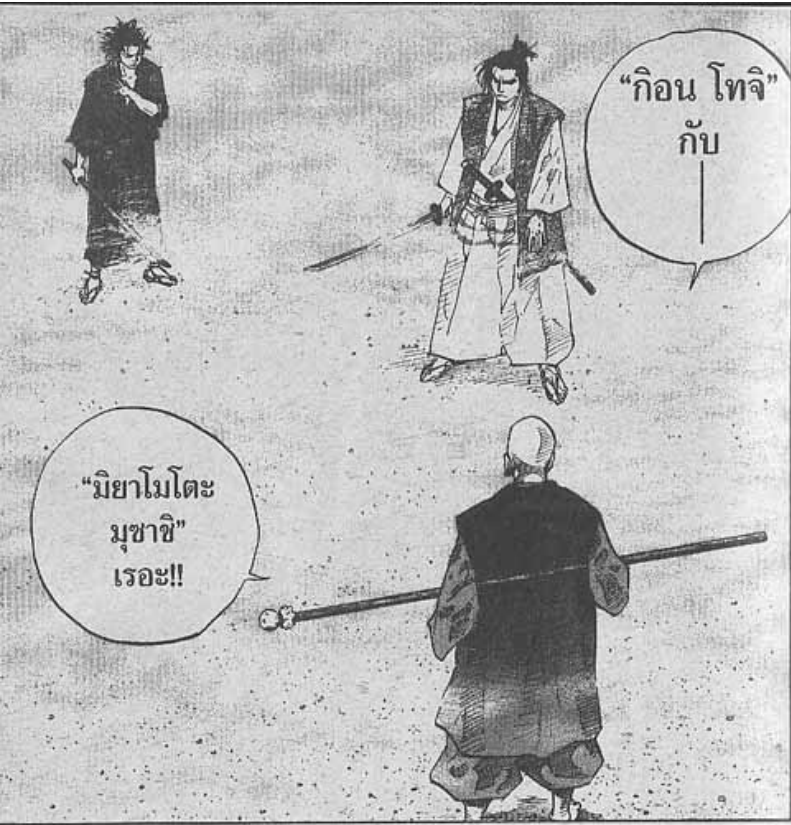

ฟ
ฟ

ฮ่า
...

Vagabond

ไอ้หมอนี่
ทำทางมัน
จะเก่ง ๐

!!

ตอนที่ 42 เสียงคำราม

...ข้า
ไม่อยากเป็น
พวกเดียวกับ
แก

ข้า
ก็เหมือนกับ
พี่

แล้ว
ว่าไง...
อินซุน

จะดวลกับ
คนไหน
ก่อนล่ะ?

ไม่
เห็น
เคย
ได้
ยิน

ข้า
กิอน โทจิ

อินซุน
...

กับข้า...
กิอน โทจิ

ชื่อนี้ดัง
ไปถึงเมือง
เกียวโตนุ่น

พี่...

ไอ้คนที่
สกปรก
...

อะกน
!!

มียาโมโตะ
มุซาชิ

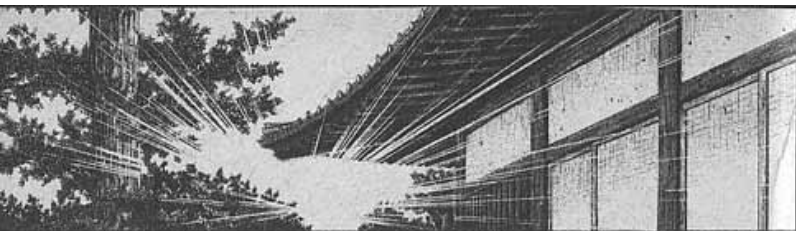
ใครเป็น
คนทำ?

อีก...

มันทำ
ยังไง?

หรือว่า
ทั้งสองคน
พร้อมกัน?

ริกับ
ไอ้ฝีมือ
เถื่อน

เฮ้!!
เข้ามาเลย
สิ!!

ข้าเราจะ

ค่อย
เรอะ
!?

แล้วไง
?

อ้อ อ้อ
!!
แล้วไง
ต่อ?

แล้ว
ก็...

คนไม่
ของมันก็
หล่น...
แล้วที่ท่า
แห่งนี้แค่
เดียวตัว
เท่านั้น...

แต่มี
สั้นดี

น่าสนุก
จรี~~งๆ
!!

ข้าเห็น
กับตาเลย

...ได้ยิน
มั?

ปิก

เป็น
ยอดนักดาบ
แท้ ๆ...

ที่ ที่

อ้าว
เรอะ

ท่านนั้น
อายุเกิน 80
แล้ว....

เปรียบเทียบ
กันไม่ได้
หรอก!

เก่งพอ ๆ กับ
โฮโซอิน
อินเอย์เรอะ
?

เป็นรุ่นที่ 2
ของโฮโซอิน
หมายความว่า
ว่า

มีเจ้านั้น
เพียงคนเดียว
เท่านั้นที่ช่วยอมรับ
ว่าสู้กับข้า

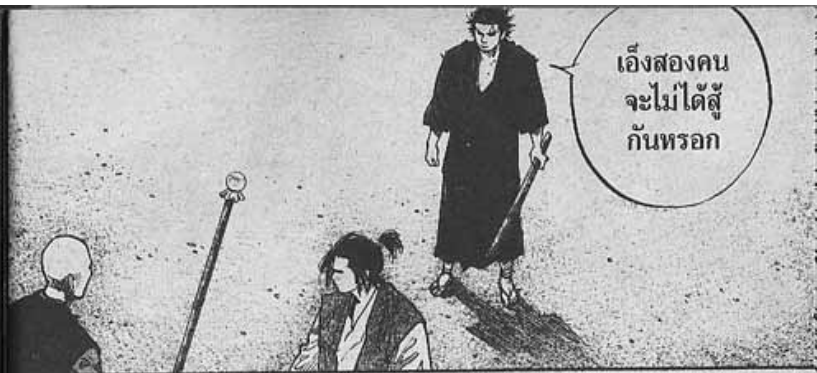
ถ้ามาจาก
เกียวโต

คงจะรู้จัก
โฮชิโอะกะ
เซจุโร่
สินะ

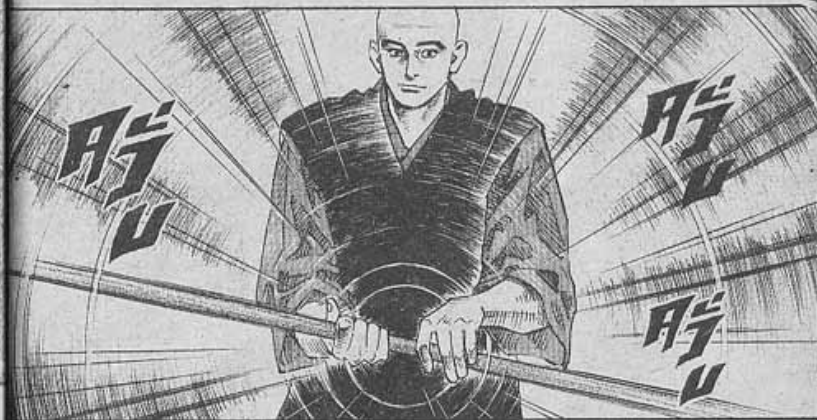
ข้าว่า
ข้าเก่งกว่า
นะ

เอ็ง
คิดว่า
เอ็งเก่ง
แหละ
?

แต่เอ็ง
จะมีชีวิต
อยู่ได้...
ถึงวันนั้น
รีเปล่า
น้ำ?

เป็นเสียงคำราม
ของสัตว์ป่า
ที่เปล่งออกมา
โดยไม่รู้ตัว

แสดงถึง
การปฏิเสธ
จะไม่ให้ศัตรู
ที่น่าเกรงขาม
ข่มขู่

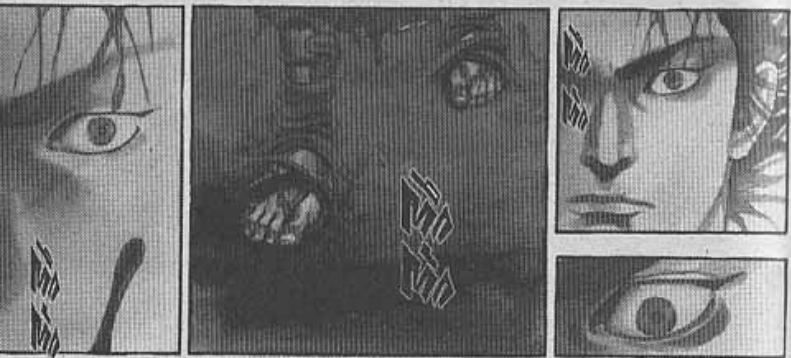
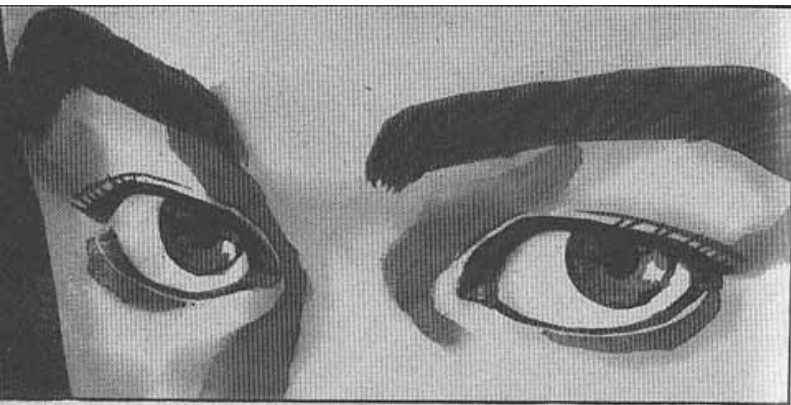

อ่า
าา
าห์

Vagabond

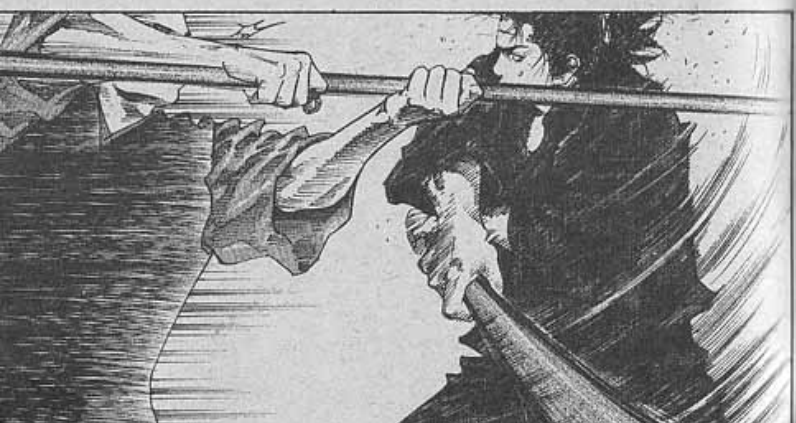
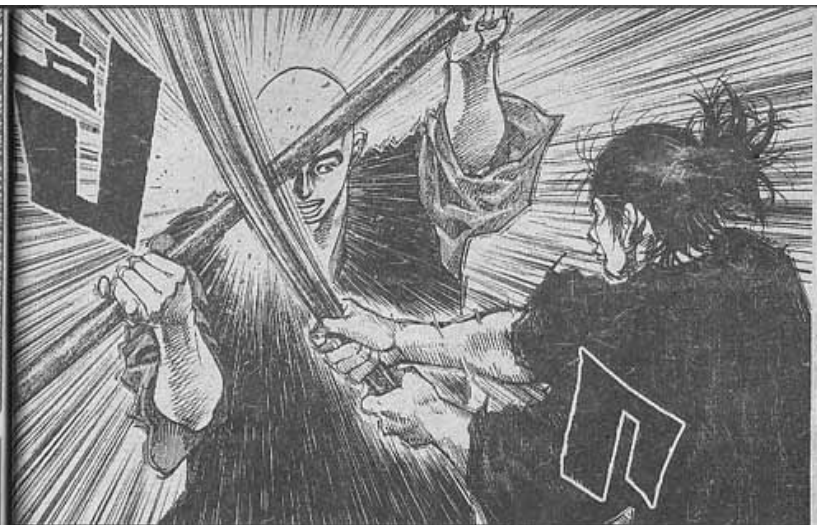
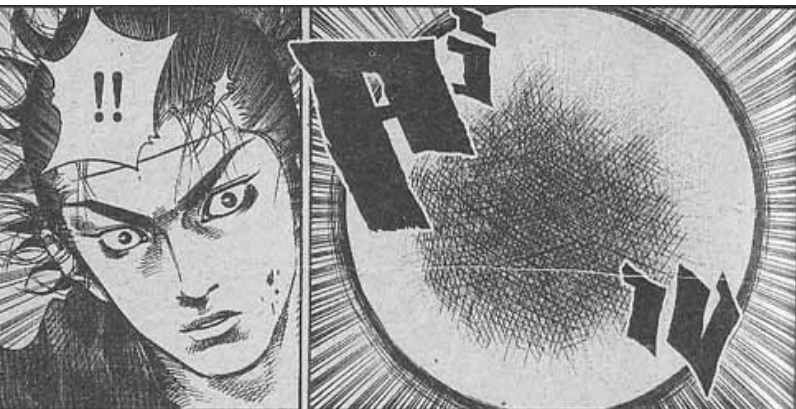
เป็นครั้งแรก
ที่มุซาชิ
ทำเช่นนั้น

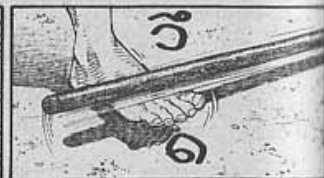
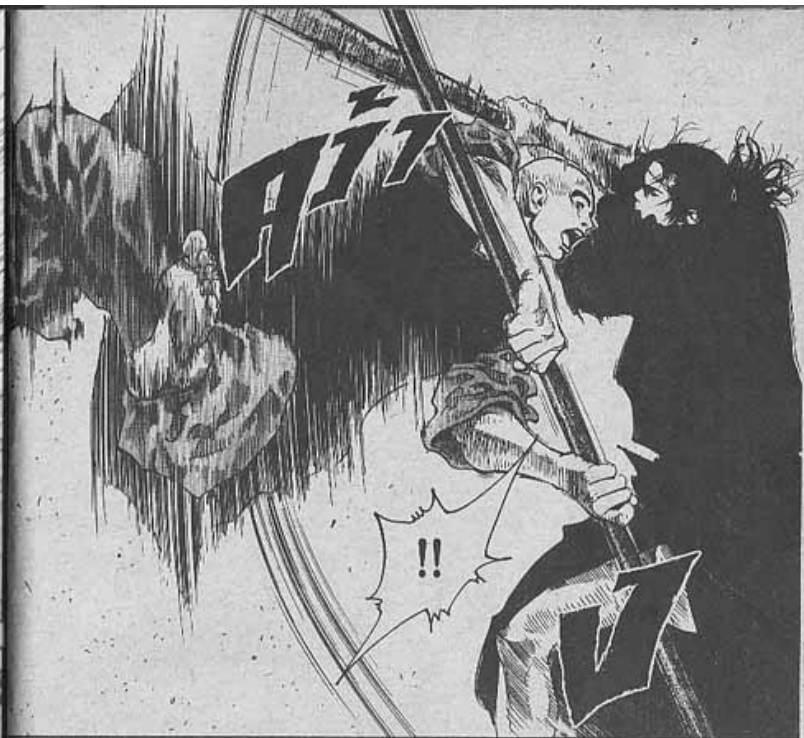

ตอนที่ 43 ทักษะของรุ่นที่ 2

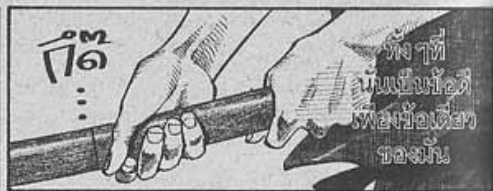
ต่างกับเมื่อกี้
อย่างกับฟ้า
กับดิน

ทำพุงแทง
ของแกทำไม
มันอึดอาด
อย่างนี้วะ?

ตามที
ออกมา
จึงไม่มี
พลัง

กลัวจน
เรียวแรง
หดหาย

ก็...
ก็...

ทั้งที่
มันหนักอึด
พลังน้อย
ของมัน

ที่เห็นแค่
ได้แค้นแล้ว
ธรรมดา...
เราตีว่า
มันหนักไป
งั้นจะ
...?

ย៉าก
!!

!!

แก
เป็นอะไร
ไปวะ...

ฮึ่ม...

เฮ้

ค่อยตา
สว่างขึ้น
หน่อย

เมื่อกี้
เ็งทำอะไร
ของเ็ง?

ไอคนนี่
แปลกดี
แฮะ!!

.....
เพิ่มพลัง
เพีย

นึกว่าเ็ง
เลิกล้มความคิด
แล้วซะอีก

ดีมาก

จะบ้า
เรอะ

หือ

ไม่มีอะไร
ที่จะต้อง
เสียอีก
แล้ว

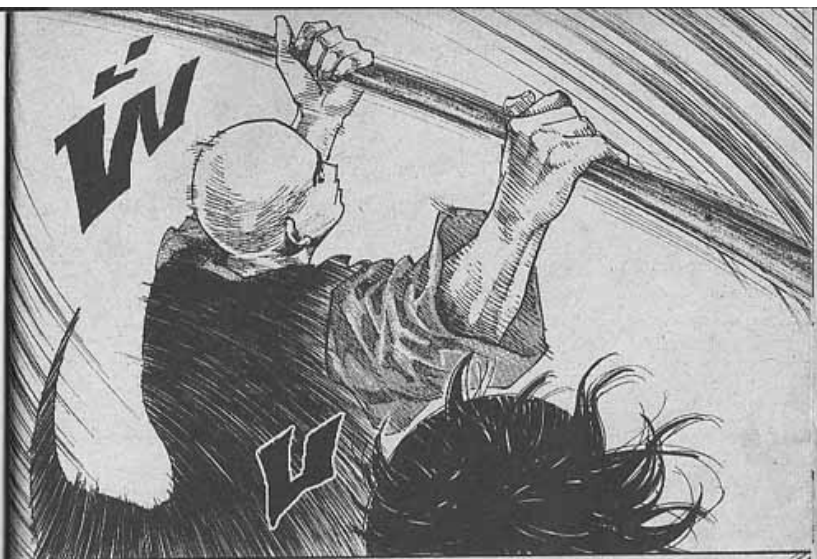
มันเกร็ง
ไปหมด

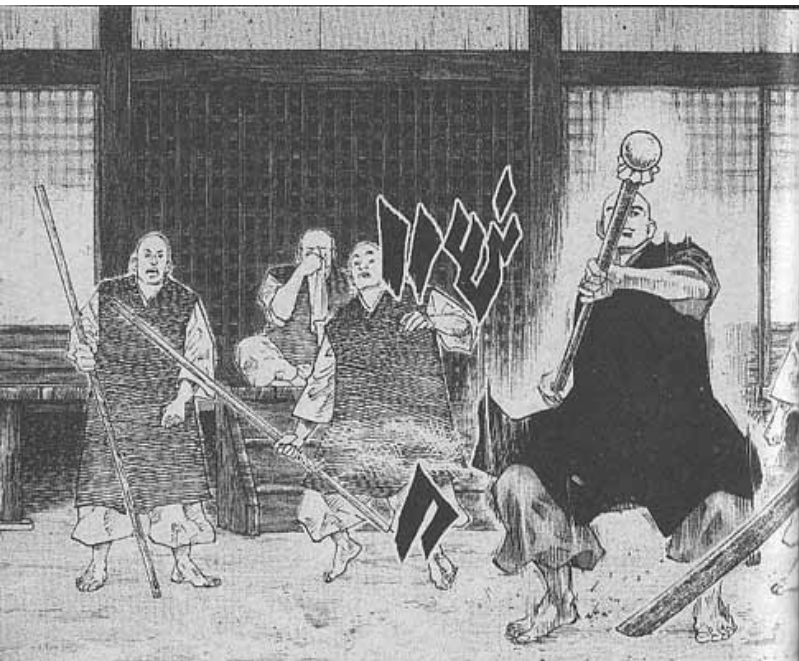

เอาชนะให้ได้
แล้วเป็นหนึ่ง
ในปฐพี
ริ้ว

แน่
แล้วตาย

ริ้ว
ไม่เก่ง

ข้าเก่ง
รีเปล่า

ต้องงั้น
อยู่แล้ว

เพราะดาบ
ของเอ็ง

เหมือนกับ
สัตว์ป่าที่กำลัง
ต่อสู้!!

ใครเป็น
อาจารย์?

มุซาชิ

ข้าเรียน
ของข้า
เอง

ไม่มี

อืม

พลัง
ของดาบ
เพิ่มขึ้น!!

ฝีมือ
สุดยอด
จริงๆ...!!

แต่ข้า
รู้แน่ๆ
ว่าเอ็ง
เก่ง...

หึหึ

จริงๆแล้ว
ข้าเองก็ไม่รู้
หรอกว่า

ข้าเก่ง
หรือไม่เก่ง

!!

อินซุน

ถ้าข้า
โค่นแกลงได้
ข้าจะเก่ง
รีเปล่า?

ถ้าข้า
เอ็งได้

ข้าสามารถ
เรียกตัวเองว่า
เป็นคนเก่ง
ได้มั๊ย?

เอ็งเก่ง
อยู่แล้ว
หละ

เอ็งเก่งกว่าไอ้พวก
ทหารเถื่อนๆ
ที่เดินผ่านผ่าน
อยู่เป็นไหนๆ

.....

.....

ฮ

เมื่อถึง
เวลานั้นละก็
เอ็งไปคุยได้เลยว่า
เป็นหนึ่งในปรุพี

ก็ต้อง
สู้กัน
หน่อย
ละ
!!

ถ้า
อย่าง
นั้น

Vagabond

ว้าก
ดิ้นสาย
!!

ก๊ก ก๊ก ก๊ก
อาจารย์จะไปสู่ที่ที่
ก็ไม่สนใจดูแล
แล้วจะเรียกว่าลูกศิษย์
ได้อยงไร

ทั้งเรา
ไว้ที่นั่นะฮิ
...

หนีไป
โฮโซอิน
คนเดียว

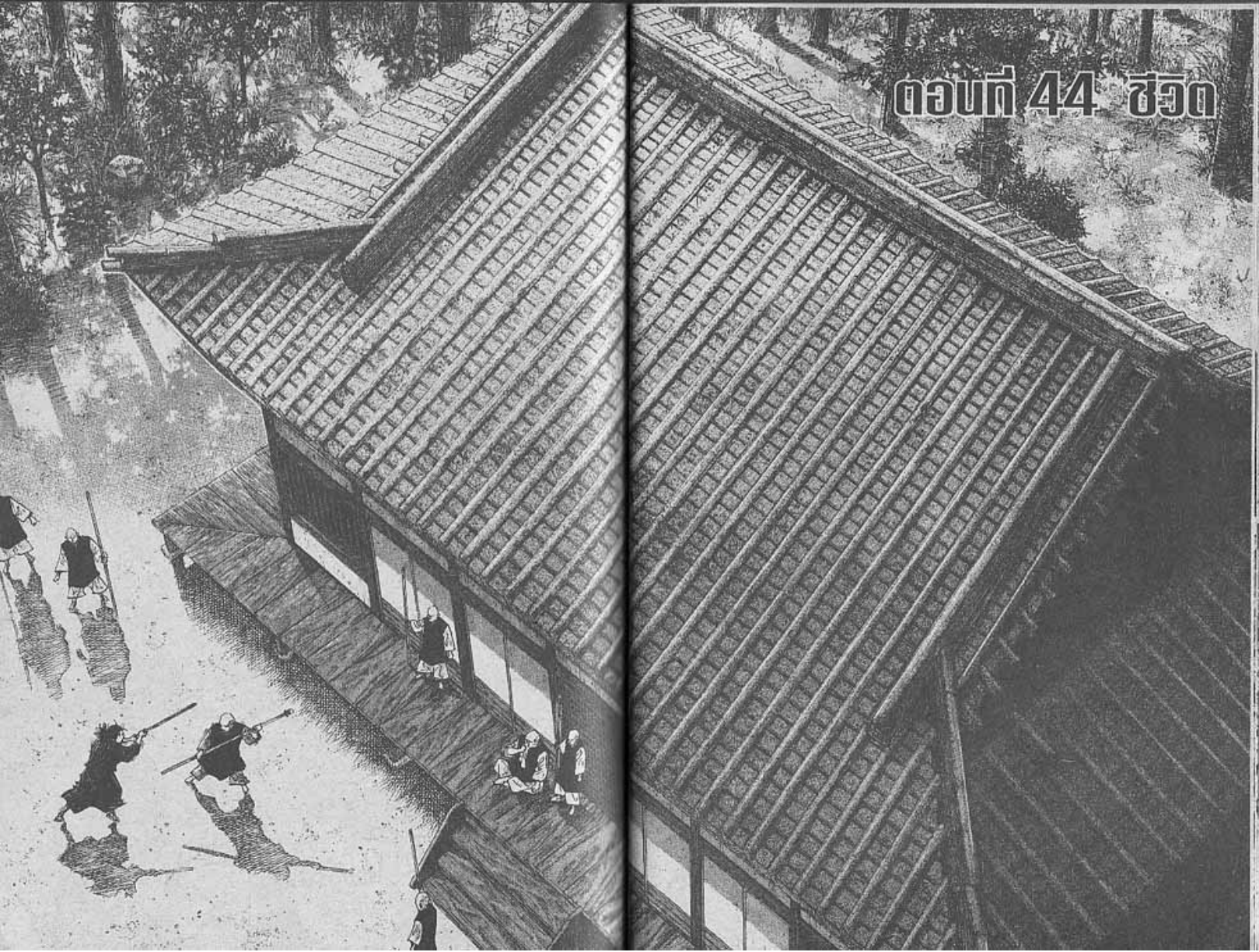
ครึ่ง
สุดท้าย
...!?

พุ๊ พุ๊

อาจเป็น
ครึ่งสุดท้าย
ที่จะได้เห็นหน้า
ก็ได้

ตอนที่ 44 ชีวิต

อินเอย์
ไม่อยู่ที่โฮโซอิน
แล้วเน้อ

เพราะเขา
ไม่อยู่แล้ว
นะลิ

โธ่

อาจารย์
...!!

แฮก แฮก แฮก

.....

อินซุน !!

อินซุน...
รุ่นที่ 2 !!

กก
//จิ้ง

อาจารย์
เข้ามาเพื่อจะ
ถล่มโฮโซอินนะ
!!

ทำไม...
ทำไมถึงพูดว่า
ครั้งสุดท้าย
ละตา!!

โอโห...

จะมากลุ่ม
อินเอย์
ผู้ยิ่งใหญ่
งนระอะ?

ทำไม
!?

ไม่มีทาง
ไม่มีทาง

พลง
รุ่นแรก
ที่เหลือเกิด

ทื่อ....?

กะ...ก็ใช่
นะลิ

อินเอย์
ผู้ยิ่งใหญ่
ไม่ใช่มนุษย์
ธรรมดา!

ใจ

ความ
สามารถ...
อันเป็น
พรสวรรค์...

งั้นรุ่นที่ 2
ก็เก่ง
นะสิ

เก่ง

คนที่มี
ความสามารถ
อันเป็นพรสวรรค์
ยังมีอยู่ใน
โลกนี้!!

เป็นความรู้สึก
ของคนที่เคยต่อสู้
กับอินฮุนง...
และก็จะรู้ถึงความ
ไม่มีอะไรเลยของคน

เจ้ามุซาชิ
อาจจะกำลังรู้
แล้วก็ได้...

นิยาโมโตะ
มุซาชิ...

.....

เจ้านั้น
มันก็
ไม่ธรรมดา

ใช่
ผู้ยิ่งใหญ่

อินเอย์
ผู้ยิ่งใหญ่
...!!

เหมือน
มนุษย์

!!

อายุยังน้อยนัก
แต่ผ่านการต่อสู้
ที่เติมพันด้วยชีวิต
มาแล้วมาก
มาย.....

หลังจาก
ที่ออกมา
จากเจ้านั้น

สายตา
นั้น

!

ข้าจะบอก
อะไรให้
อย่างนี้

จำเอาไว้
ให้ดีเน้อ

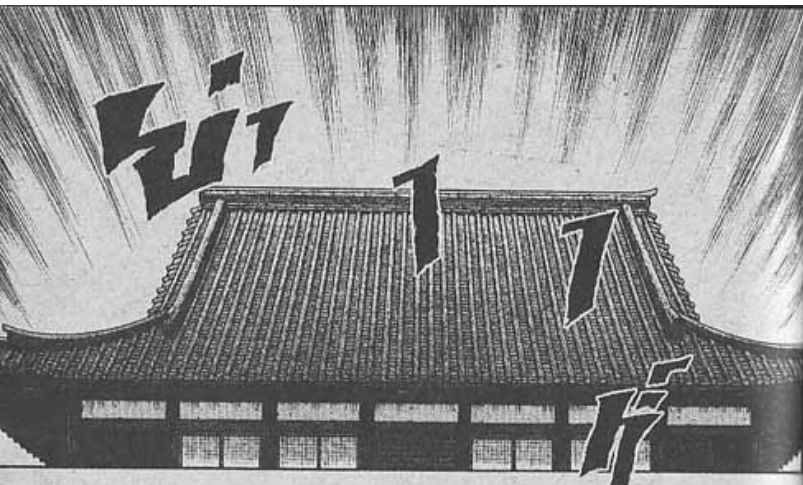
โจทาโร่

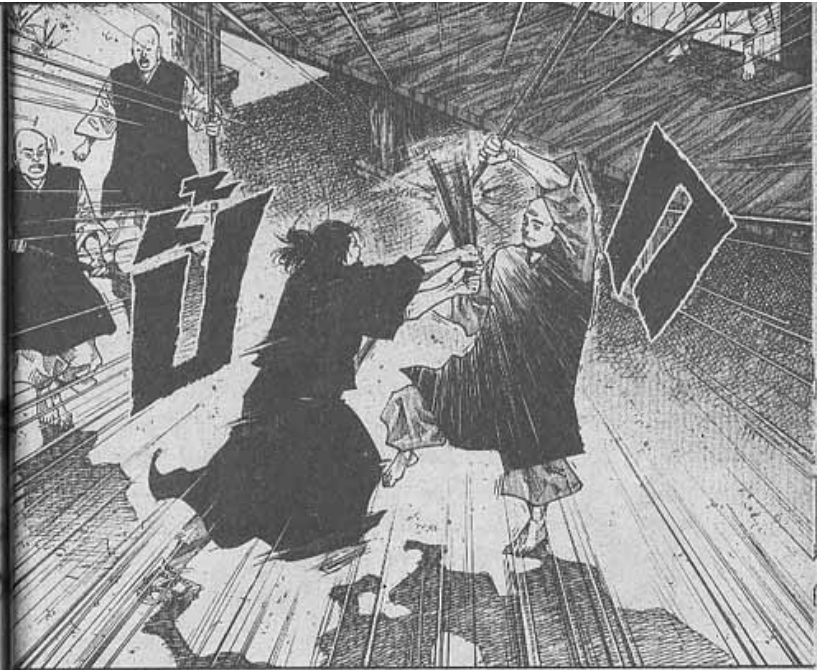
รุ่นที่ 2
เก่งกว่าโฮอิน
อินเอย์อีก
เหรอ...!?

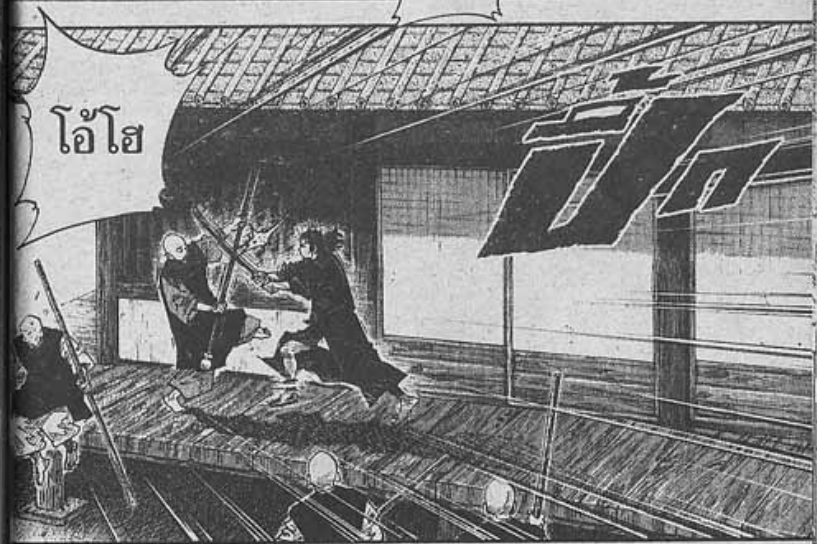
เก่งกว่า
อินเอย์
อีกเหรอ!?

.....

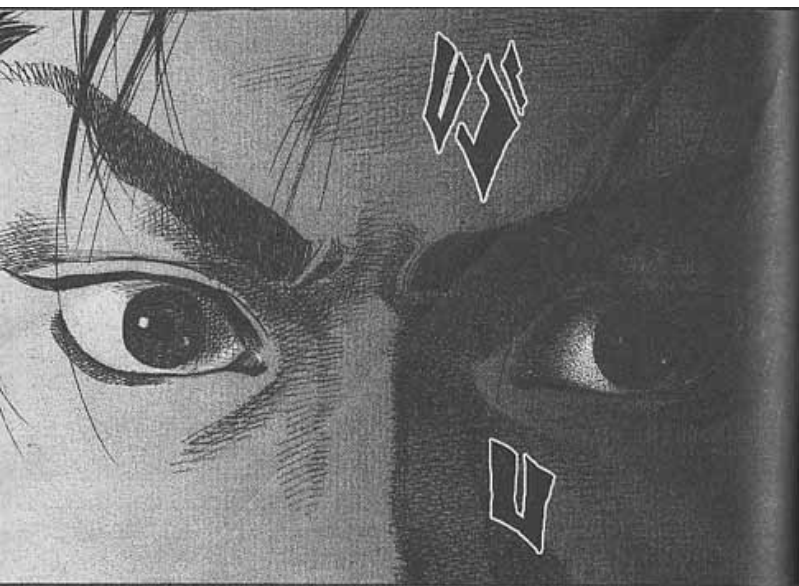
ทำไมปล่อย
ให้รอด
หรอก

จะต้อง
ต่อสู้ตามวิถี
ของเรา
!!

อาจารย์
—
เย้!!

อินซุน
!!

ปะทะเข้ามา
ด้วยชีวิต
ทั้งชีวิต

เห็นภาพ
การต่อสู้อย่าง
แจ่มแจ้ง

นั่นก็คือพลังจาก
จิตวิญญาณแท้ ๆ
ไม่ได้มีสิ่งใด
แปลกปลอม

พลัง
ดังปีศาจ
ของเอ็ง

ที่ปล่อย
ออกมา

ยังเยาว์
นัก

และยัง
บริสุทธิ์
เหลือเกิน
นี่.....

Vagabond

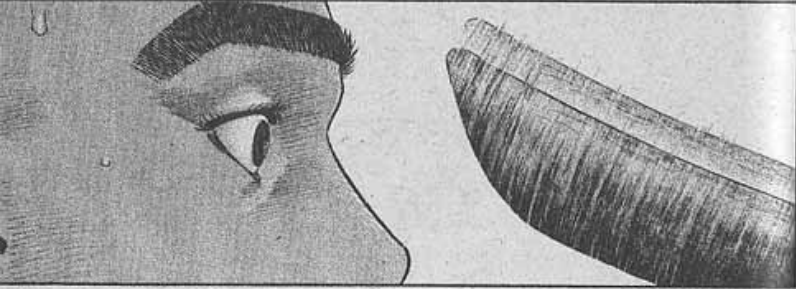
เป็นพลัง
แห่งชีวิต
ของเอ็งนั่นเอง

เอ็ง
จะทำ
อย่างไร
...?

แต่ถ้าคุณต่อสู้
มีอาวุธที่
สมควรจะ
สยบพลัง
อันรุนแรง
ของเอ็งได้

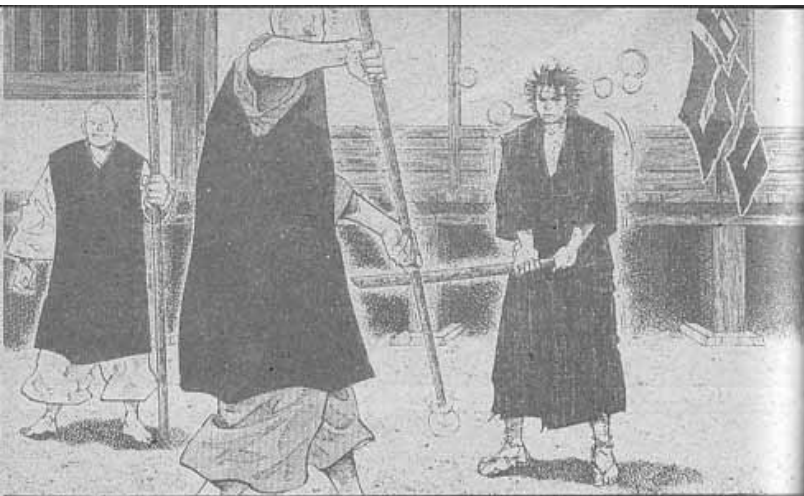

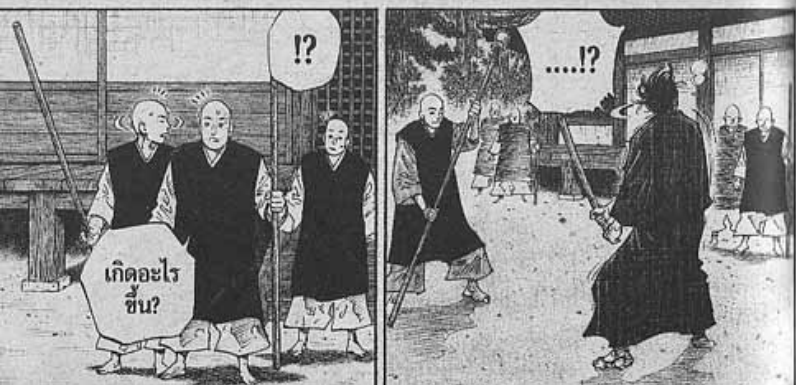
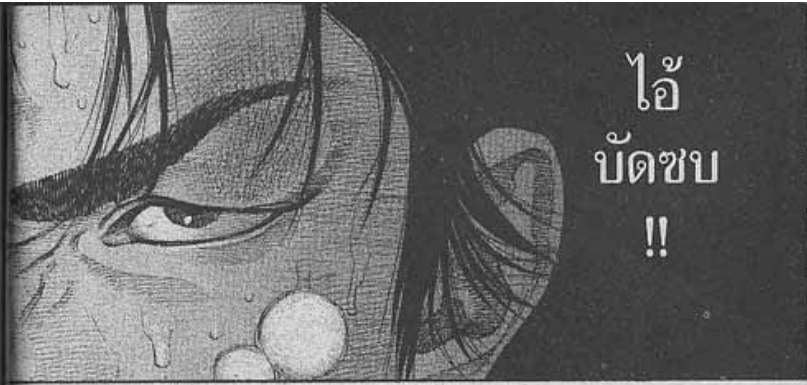

ต่อไป
ข้าจะบุก
ละ

มอง
ไม่ทัน
เลย

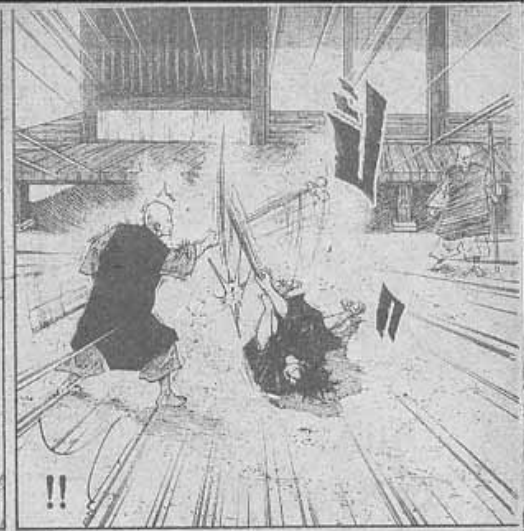
ข้าหยุด
พลังปะทะ
ของเอ็งได้
แล้ว

เออละ
...

จบลง
แล้วเรอะ
!!

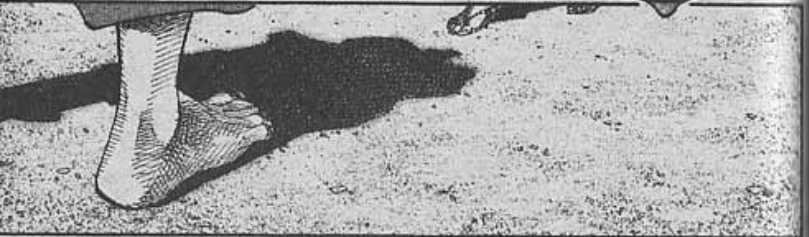

ข้า
จะฆ่า
แก

ความ
โกรธ

เอ็งกำลังเล่น
ตามวิถีตาม
ของอินซุน
อยู่นะเว้ย
!!

ไอ้โง่
เอ๊ย!!

ความกังวล
ที่หลุดขึ้นมา
เมื่อได้ประมือ
กับอินซุน
เมื่อเริ่มแรก

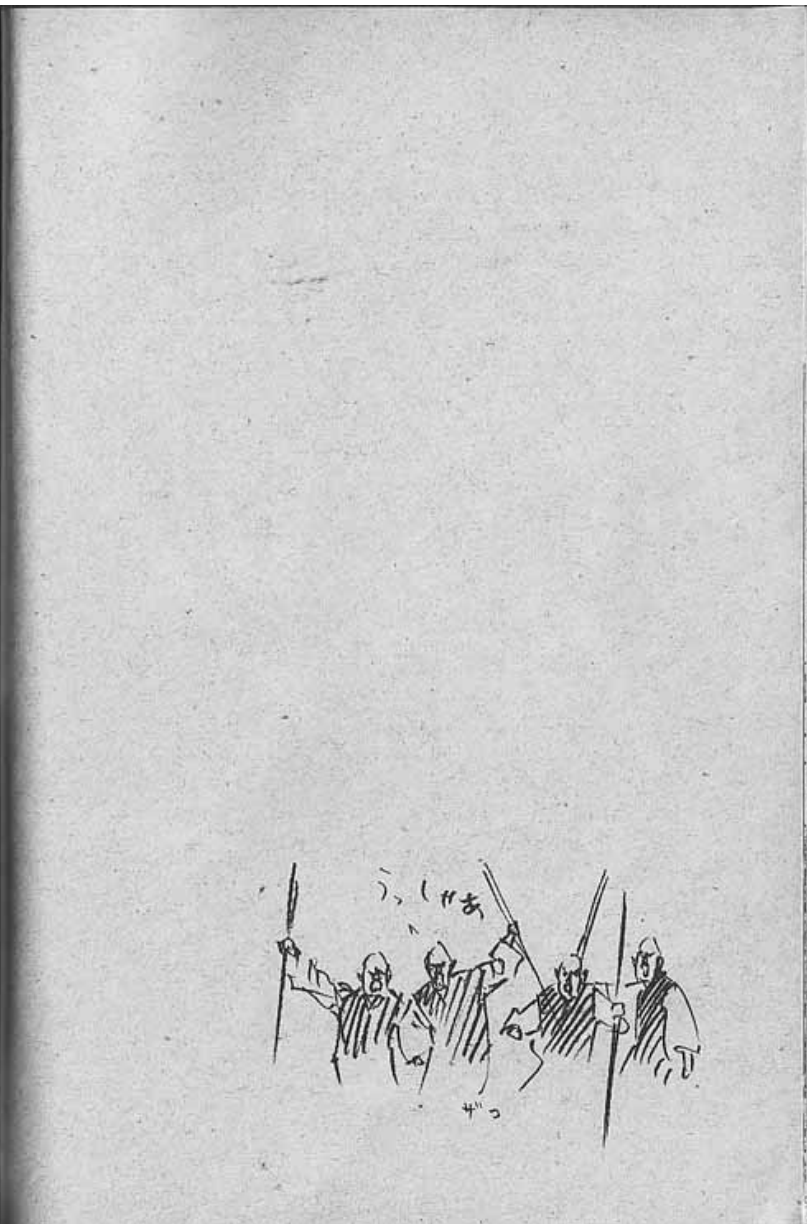
ไม่ได้
อาจหายไป
แต่กลับแผ่
ขยายกว้างขึ้น
เรื่อยๆ

สิ่งที่จะจับไล่
ความกังวล
นี้ ไม่ได้

Vagabond

ไอ้
เวร
นี่
!!

แฮ็ก
!!

แฮ็ก
!!

เฮ้ย
...

แฮ็ก
!!

แฮ็ก
!!

แฮ็ก
!!

แฮ็ก
!!

ตอนที่ 46 ปีศาจ

จนกว่าจะมี
คนที่อ่อนแอ
จึงหลงเข้ามา
ในความมืด
นั้น

แฮ็ก !!

แฮ็ก

แฮ็ก !!

แฮ็ก !!

แฮ็ก

เวลาที่
มนุษย์
ต่อสู้กัน

จะมีปีศาจ
ที่คอยเฝ้าดู
อยู่อย่าง
เงียบเชียบ

กีดกัน
จน
ผู้ร่อน

ปีศาจ
ตนนั้น
จะลึกลง
ในจิตใจ

แต่จะ
เฝ้าดูจาก
ความมืดมิด
อย่าง
อดทน

จะไม่
ลงมือ
ทำเอง

มุขาทิ
รู้โดย
สัญชาตญาณ
ว่า

เมื่อการต่อสู้
เริ่มขึ้นแล้ว
ละก็

มีอาการโหน่ง
ซึ่งต้องไม่น่า
มาปะปนกับ
การต่อสู้

ตั้งแต่
เมื่ออายุได้
13 ปี

มุขาทิเคยเห็น
การต่อสู้ที่เดิม
พันกันด้วยชีวิต
มากมาย

ทำไม
ไม่บุกเข้ามา
อีกเล่า
...?

คิดว่าเอ็ง
จะชนะข้า
ได้งั้นรอะ
?

หือ?

ว่าไงเล่า
ไออินซุน

อย่ามา
ซีโกงนะ
ไอหนุ่ม!!

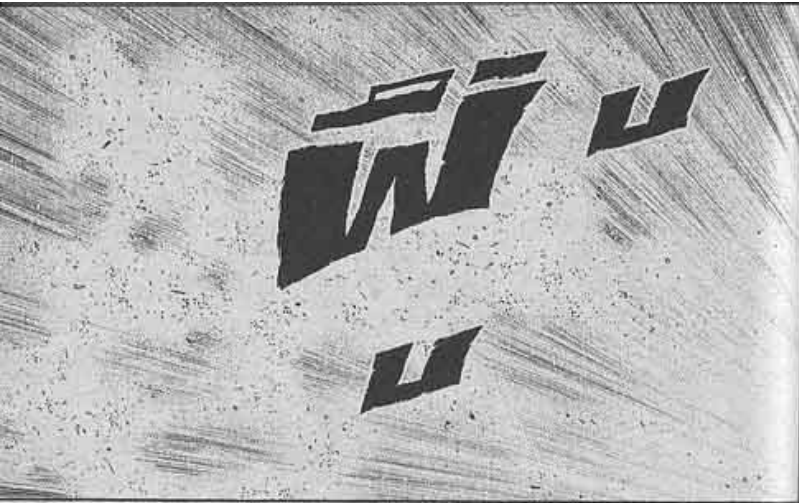
ทอกโดน
เอ็งจั่ง ๆ
เลยนะเว้ย
!!

นั่นถือว่า
ชนะกัน
แล้ว!!

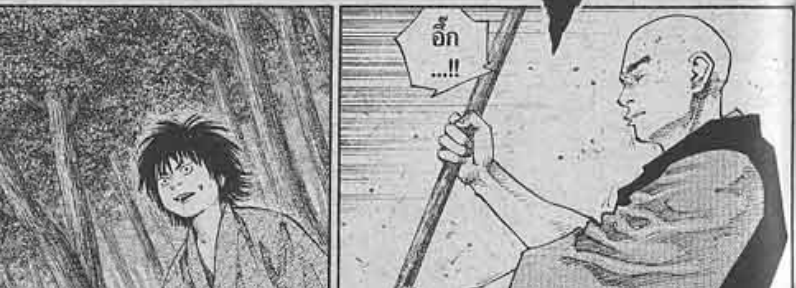

อาจารย์
...

แฮก
!!
แฮก

รู้ว่า
ปีศาจที่มีชื่อว่า
“ความกลัว”
คอยที่จะจ้อง
ขย้ำอยู่

ข้า
ไม่แพ้ไวย

กะอแต่
นี่!!

อ
อก

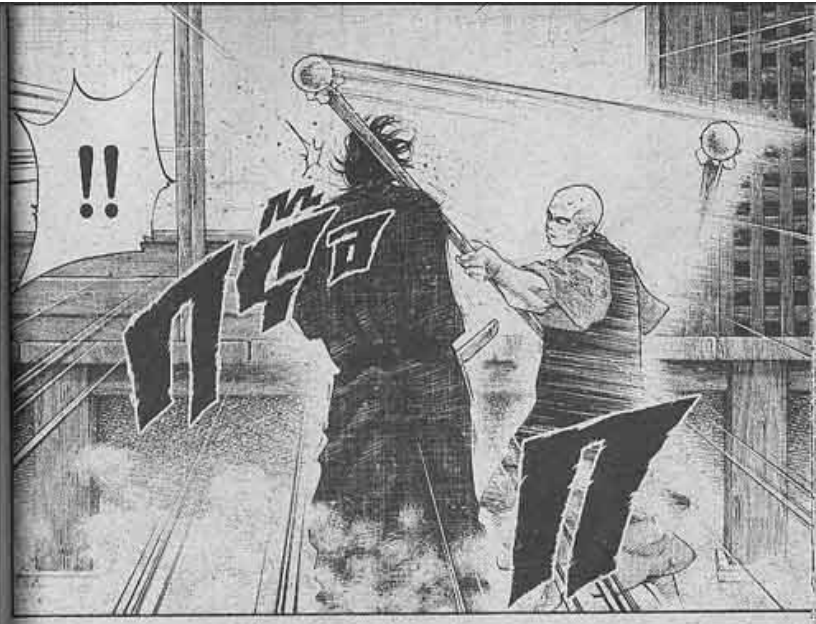
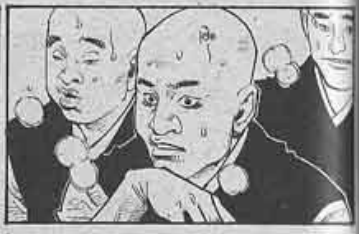
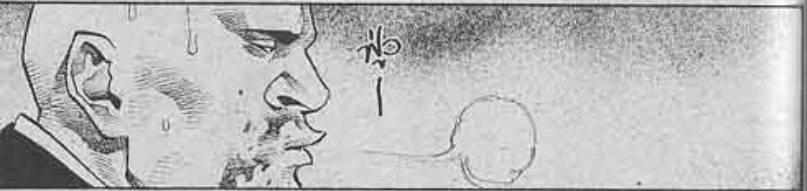

ข้า
ไม่ตาย
ทรอกไวย!!

ปัง

ปัง

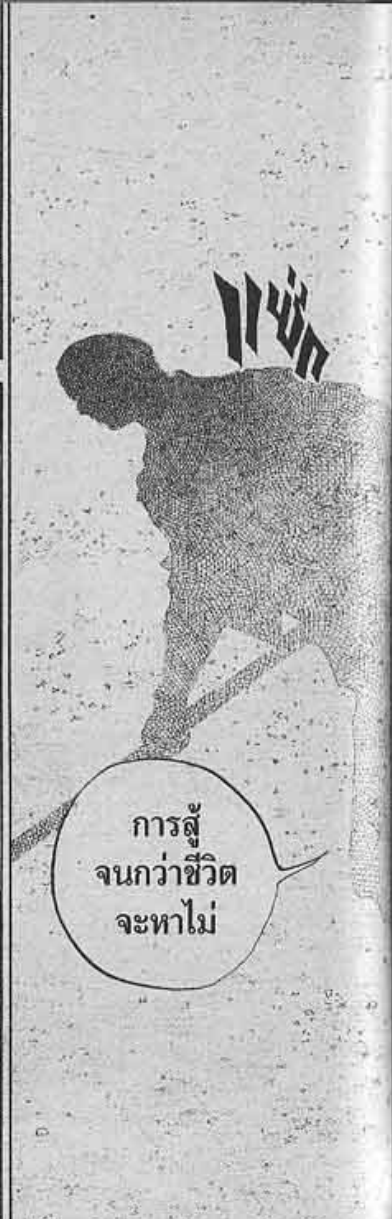

ข้าจะ
เก่ง

หลังจาก
การต่อสู้
ครั้งนี้

ขึ้นไปอีก
...แน่นอน
!!

มุซาชิ

ปัง

การสู้
จนกว่าชีวิต
จะหาไม่

ก็ต้องฆ่าเอ็ง
เท่านั้น
นะสิ?

ดังนั้น
ถ้าต้องการ
จะชนะเอ็ง

ปัง

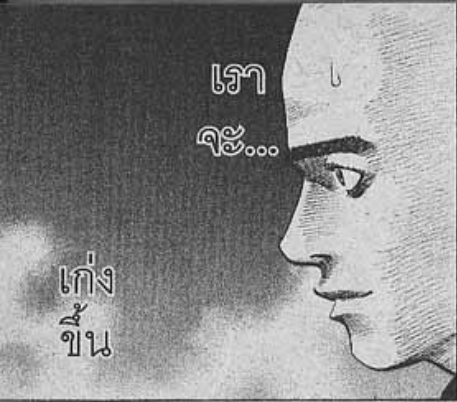
ไม่เคยมีใคร
ที่ต้องการ
จะสู้กับข้า
จนตาย

ที่ผ่านมา

ตั้งแต่ตอนนี่
เป็นต้นไป
จะเป็นอะไรที่ข้า
ก็ไม่เคยเจอ
มาก่อน

Vagabond

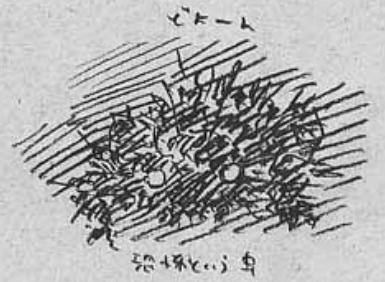
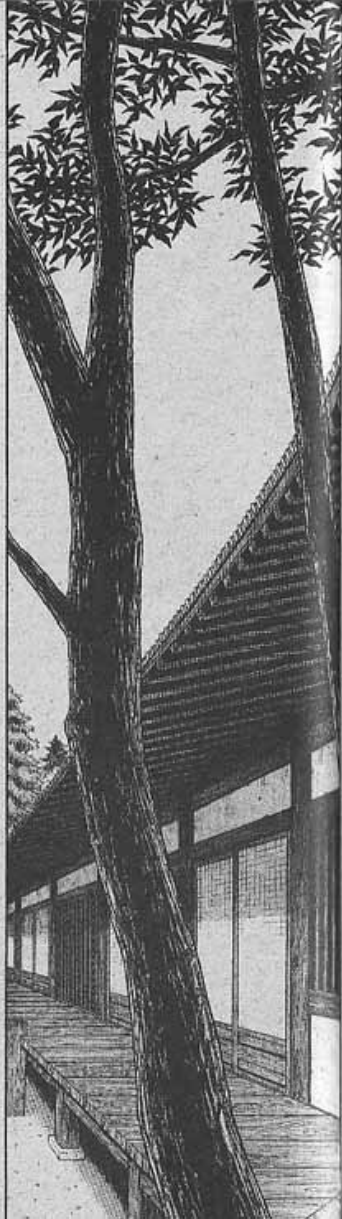

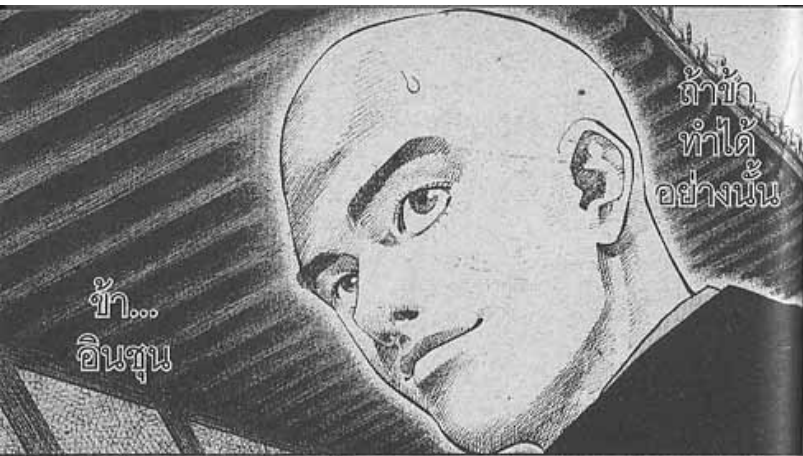
เรา
จ๊ะ...

แก๊ง
ชิน

แข็งแกร่ง
ชินไป
อีก!!

ข้า...
อินทუნ

ถ้าข้า
ทำได้
อย่างนั้น

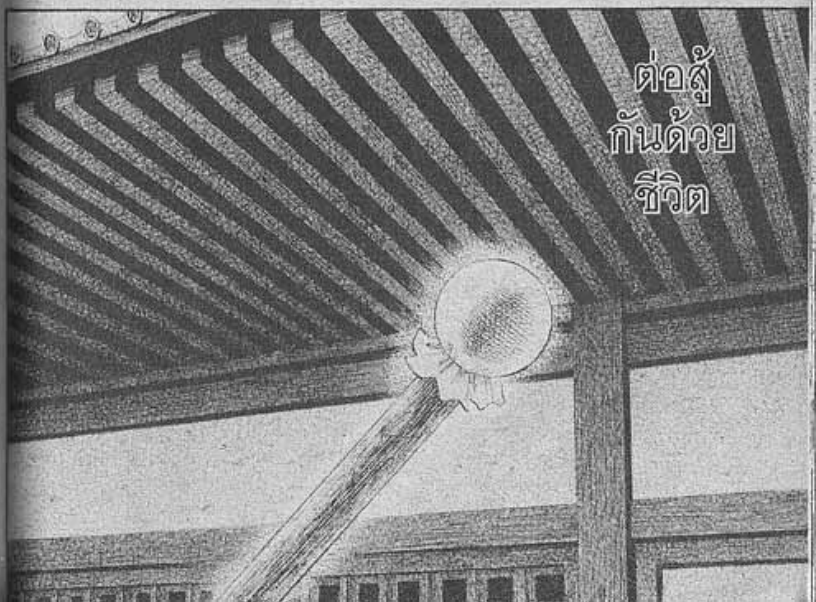
จะต้อง
ชนะได้
แม้ภูตผี
ปีศาจ
!!

เช่นเดียวกับ
ที่เล่ามาว่ามี
ไสยภูตภูณ
ลงในดาบ
ของมัน

ข้าก็จะใส่
วิญญาณ
ของข้า
ลงในดาบนี้

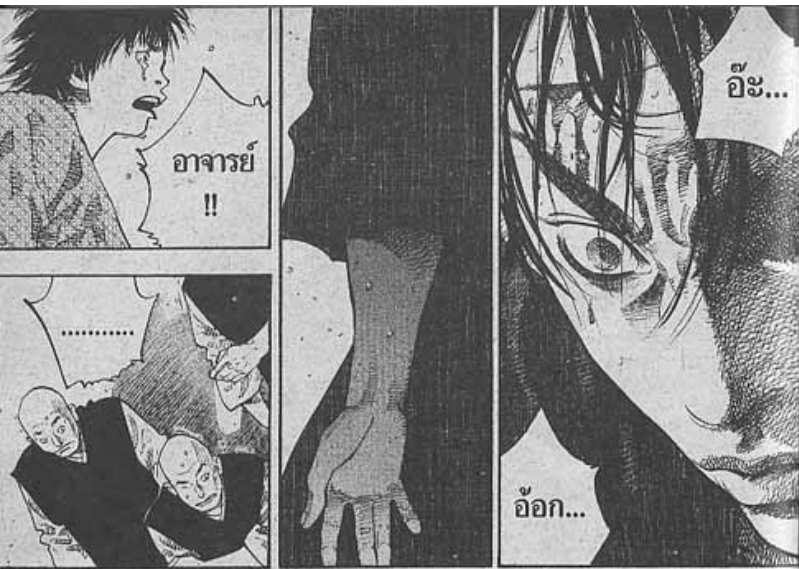

ต่อสู้
กันด้วย
ชีวิต

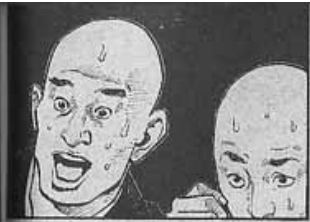
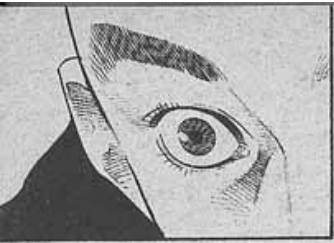

ตอนที่ 47 ความกลัว

ตั้งใจว่าจะถึงจุดตาย แต่มันก็หลบไปได้ด้วยการเอี้ยวตัวเพียงน้อยนิด

ถึงแม้ว่าจะอ่อนล้าเพียงใด !!

คำสนทนาของพวกเอ็งมันทำให้ระดับของไอโซอินต่ำลง

เหวอ !!

จำเอาไว้

ถ้าอ่อนมือให้กับชายคนนี้

จะต้องถูกเจ้านี่ฟาดตายอย่างไม่ต้องสงสัย!!

แช็ก

แช็ก

การเคลื่อนไหวรวดเร็ว

รุนแรงและอดทน

เหมือนสัตว์ร้ายที่ทิวกระหายหลงอยู่ในป่า

แช็ก

แช็ก

แช็ก

แช็ก

ช้าก็อยากเป็นอย่างเอ็ง

อาจารย์ของข้า

ต้องถูกฆ่าตายแน่ๆเลย

ใครก็ได้ช่วยอาจารย์ข้าที

เข้ามามี

แช็ก

แช็ก

เข้ามาตีโวย !!

แช็ก !!

เหมือนกับมันเกิดมาเพื่อการต่อสู้

แช็ก !!

แช็ก

แช็ก

แช็ก !!

เป็นสันดานของมัน !!

แช็ก

แช็ก

ฮู้ว

แสดงให้เห็นถึงความกลัว ความกังวล

ดาบของเจ้ามียาไมโตะที่เต็มไปด้วยความโกรธ

...ตั้งกับว่าชื่นชมที่ได้ประมือกับคนที่มีฝีมือสูง

ดาบของอินซุนไม่มีทั้งความกลัวและความแค้น

กลับมีแต่ความรักในศัตรู

ไม่อยู่!!

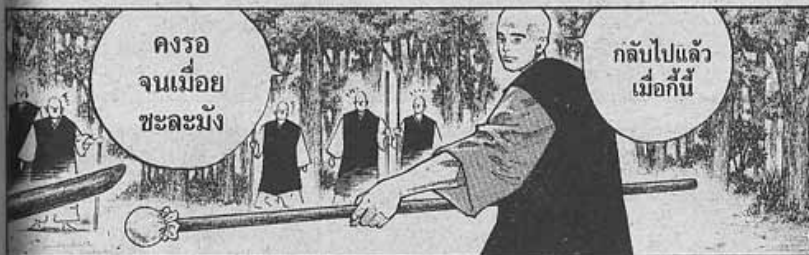
หือ!? เจ้ากอน โทจิ มันหายไปไหนแล้ว!?

กอน โทจิ ช่วยหน่อย

มันหนีไปแล้ว เระะ!!

คงรอจนเมื่อยชะละมัง

กลับไปแล้วเมื่อกี้

ฮือ

ฮือออ

แอ๊ก

แอ๊ก

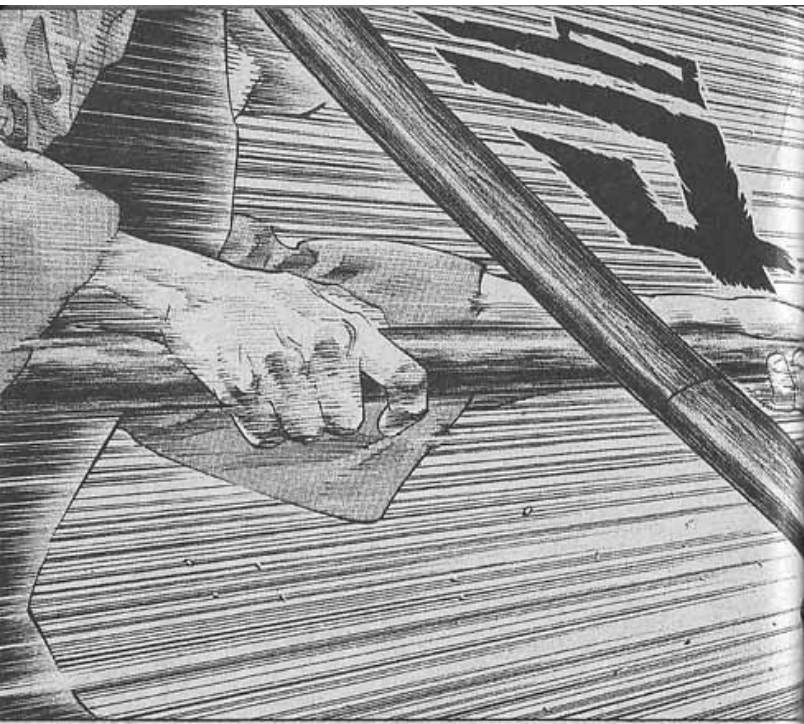

ไหน ๆ... มันก็หนีไปแล้ว

ช่างมันเถอะ

ตามมันไปมัย!!

พุ่งไป
ข้างหน้า

อีก...

อีก

ฮึ่มม

อ้า
!!

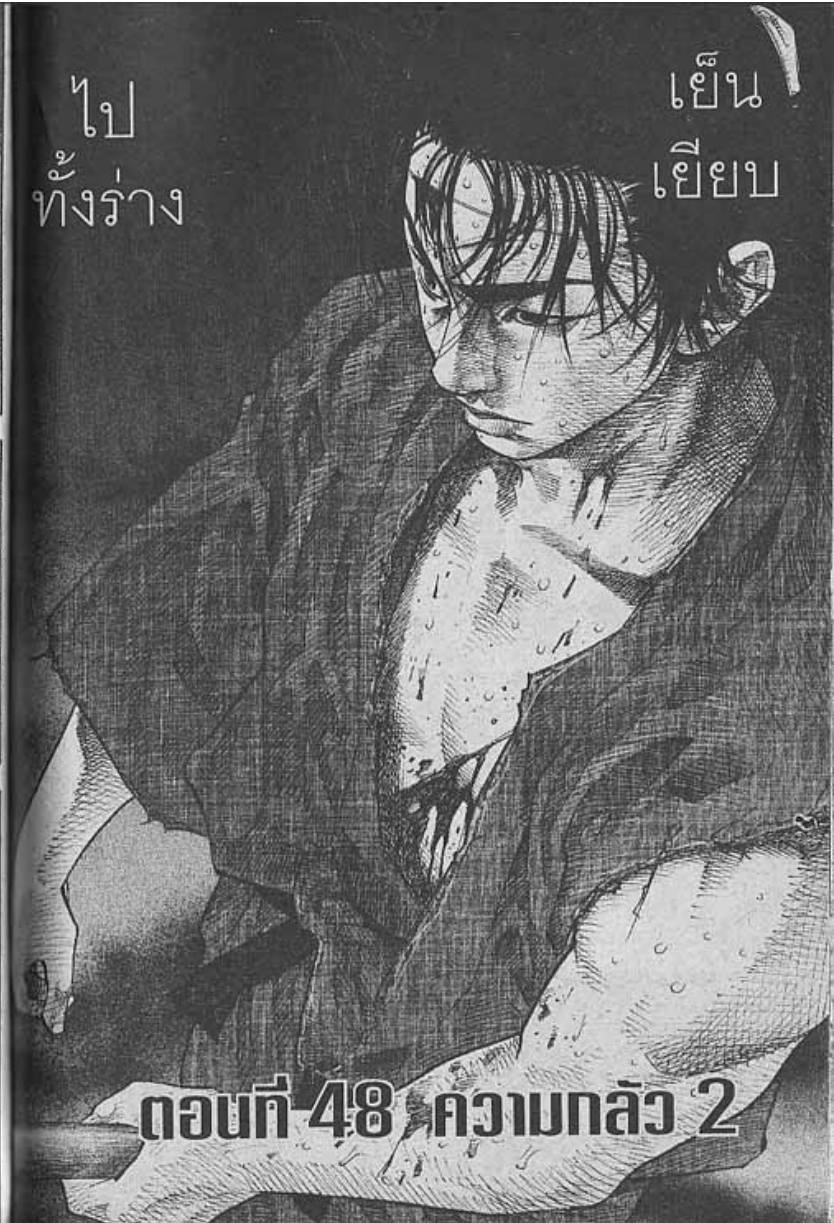
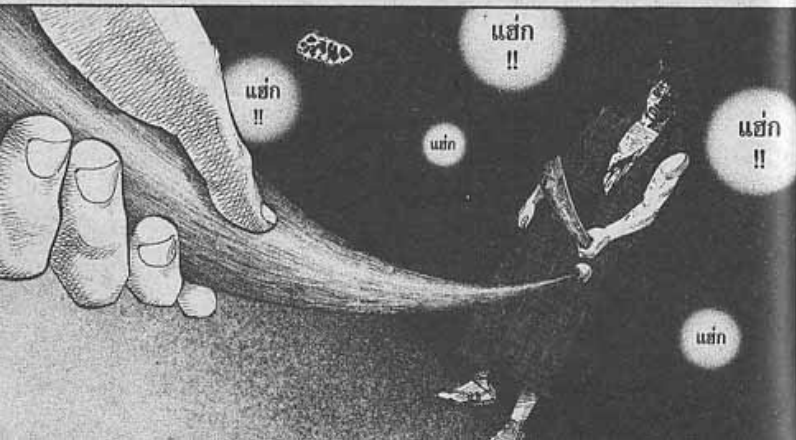

มือขวา
เราแย่
แล้ว

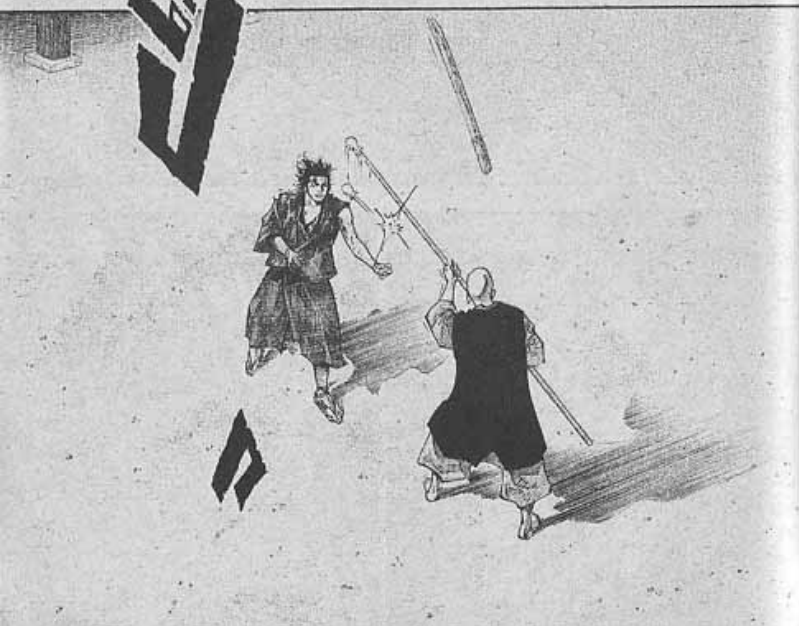
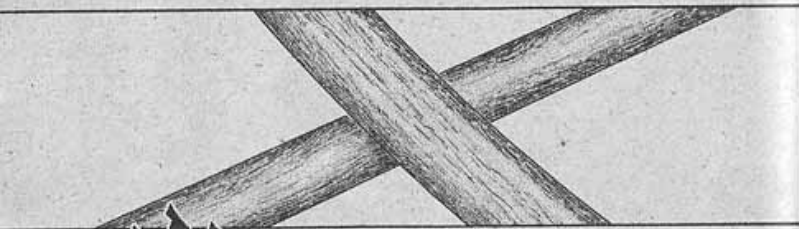
มันตั้งใจ
เอาจน
ถึงตาย

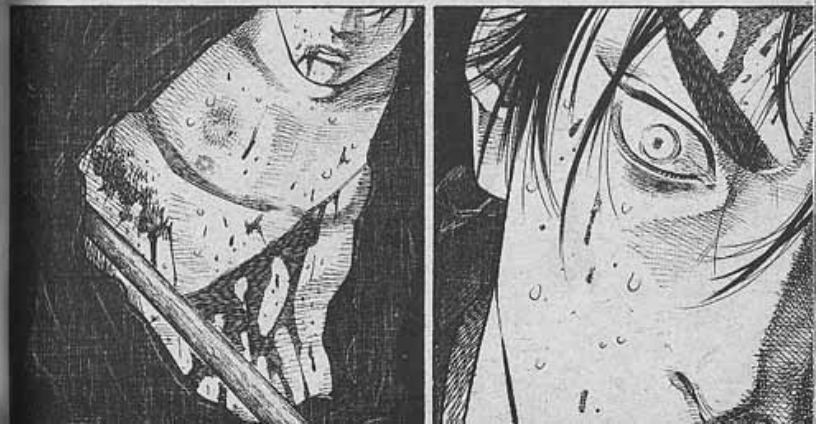
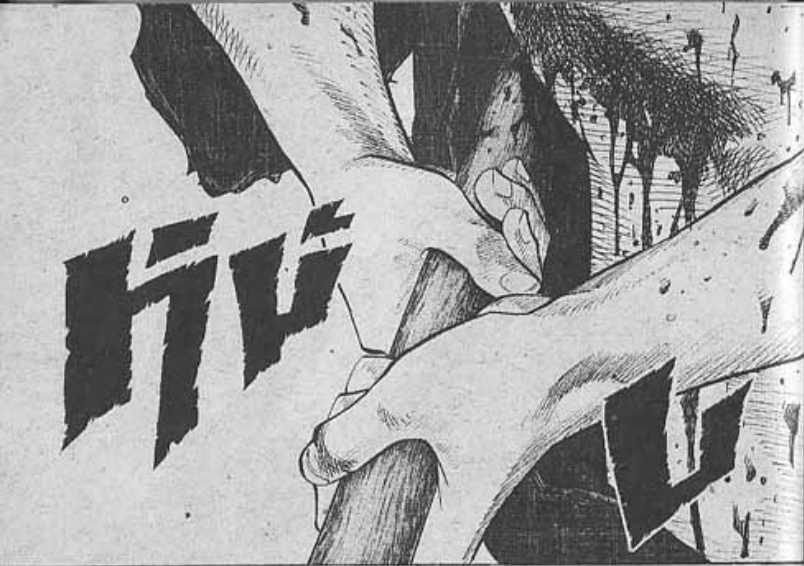

ไป
ทิ้งร่าง

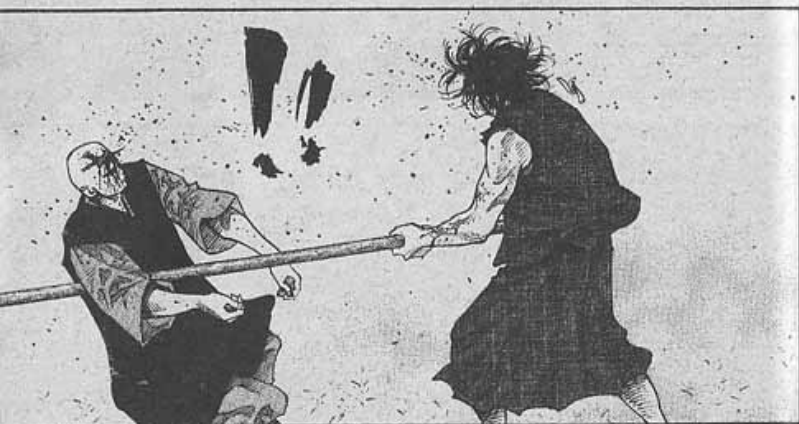
เย็น
เยียบ

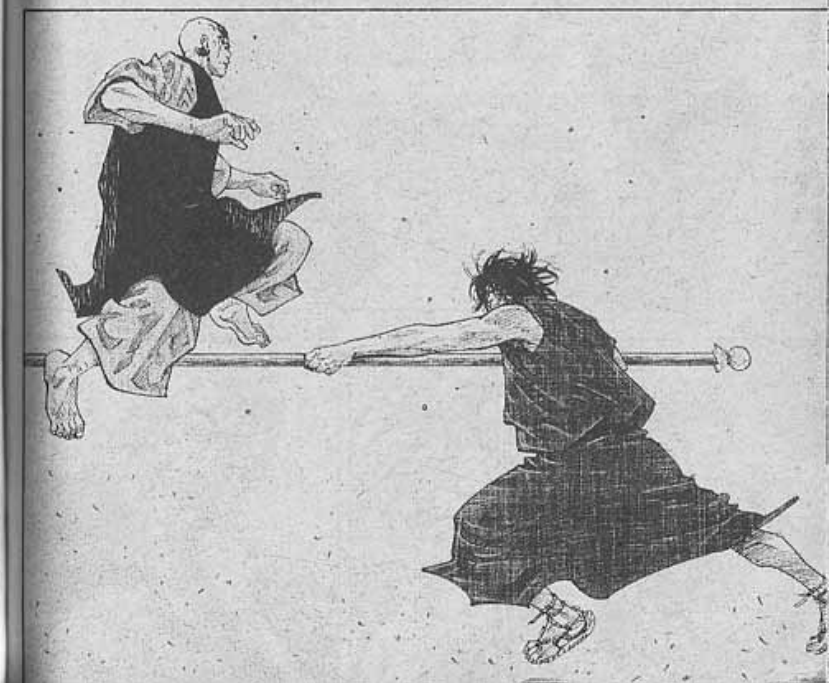
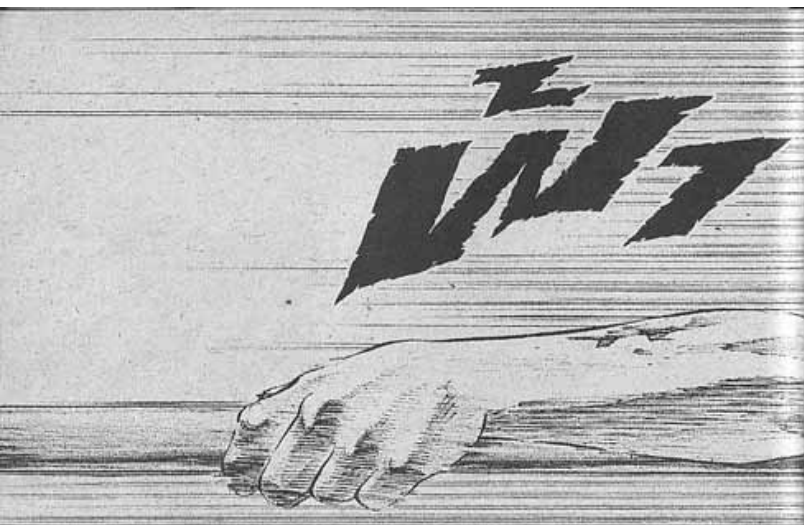
ตอนที่ 48 ความกลัว 2

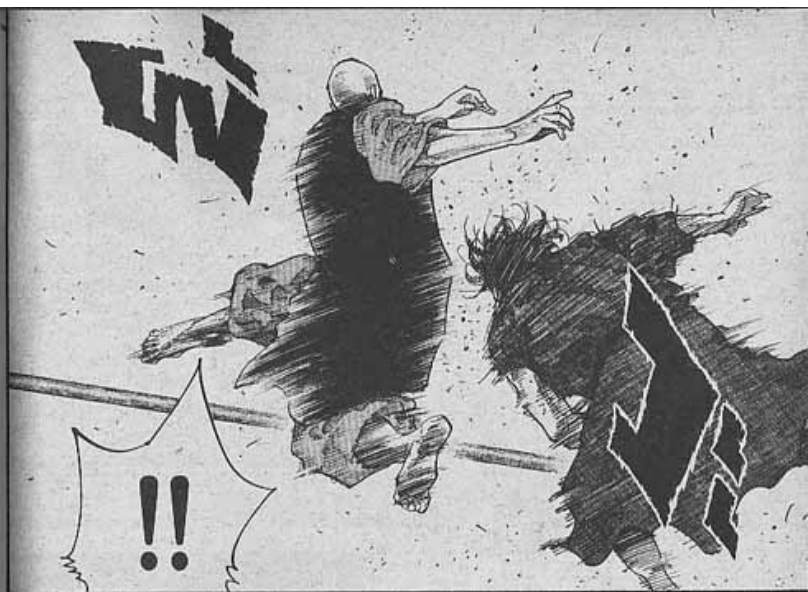

มาถึง
แล้วเรอะ
!!

ชอบเทว
แห่งความเป็น
และความตาย
!!

ฮู้ว

ฮู้ว

ฮู้ว

แฮ็ก

หือ

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

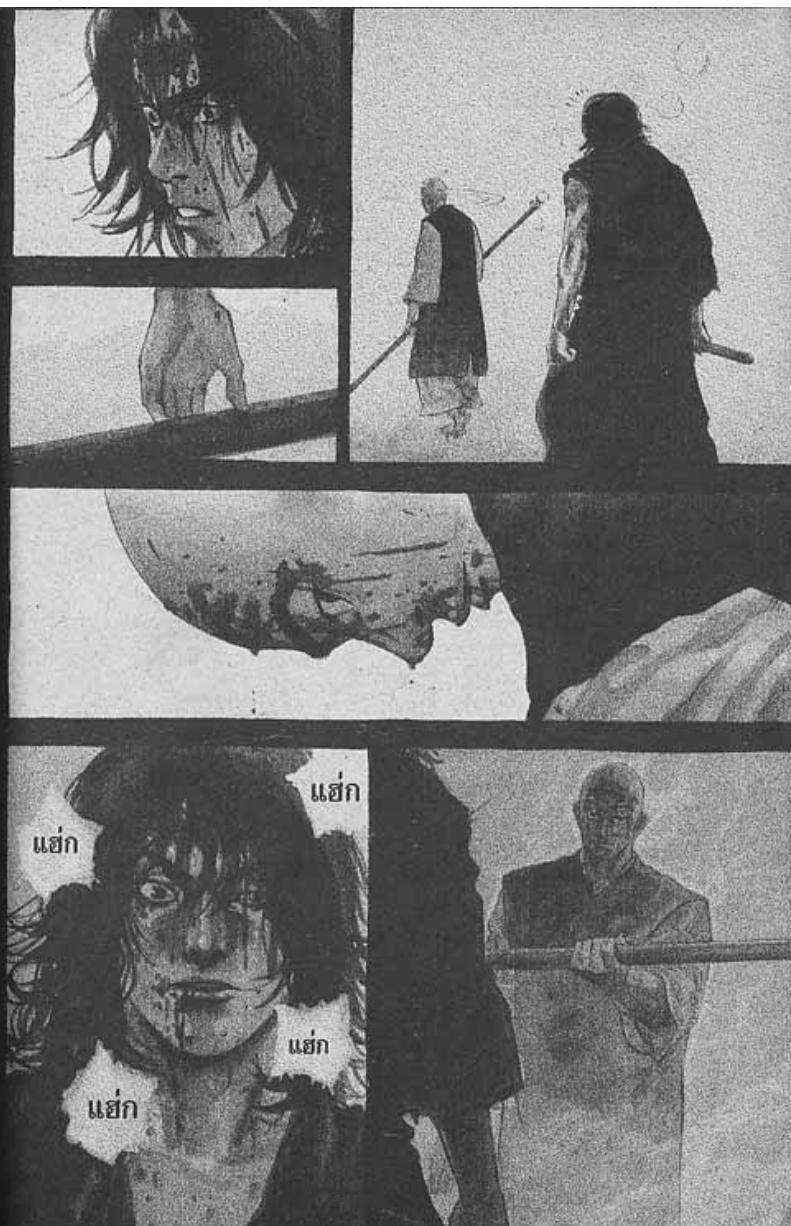

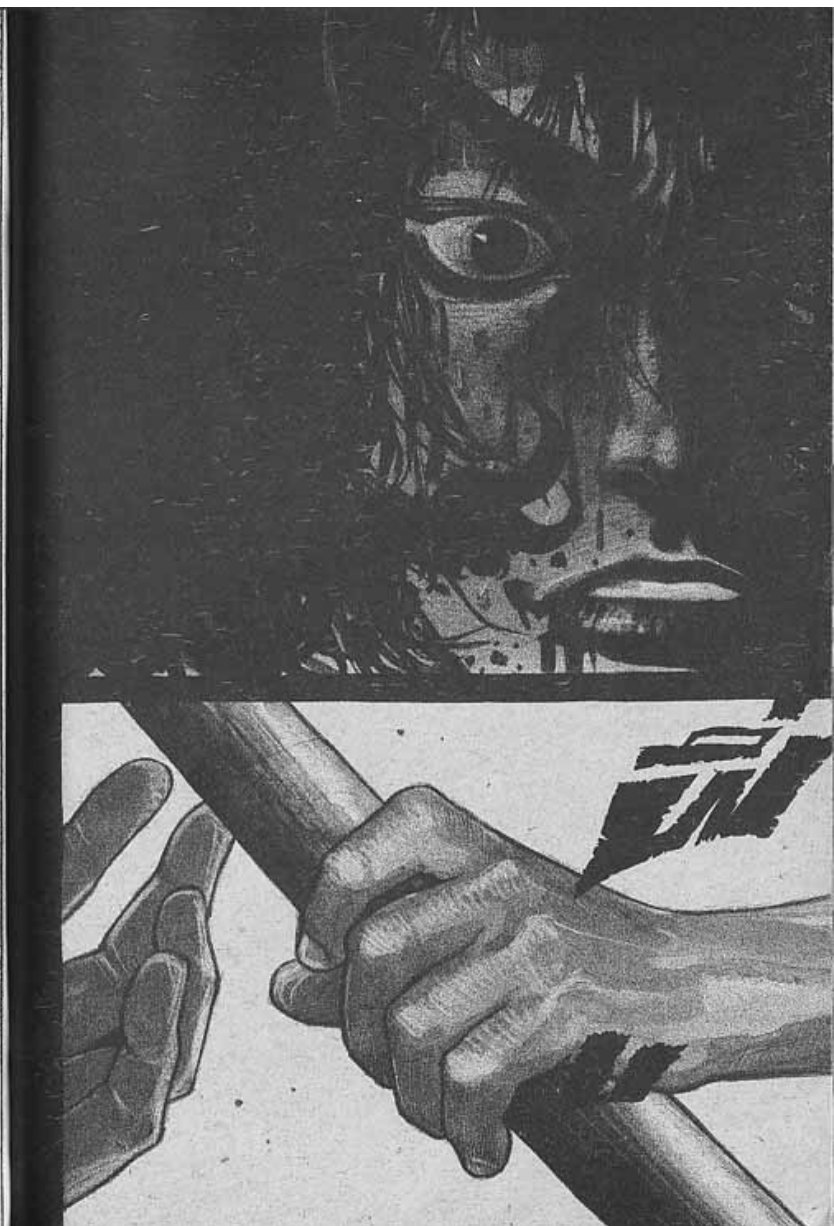
ฮู้ว

ฮู้วว !!

ฮู้ว

โห้ว

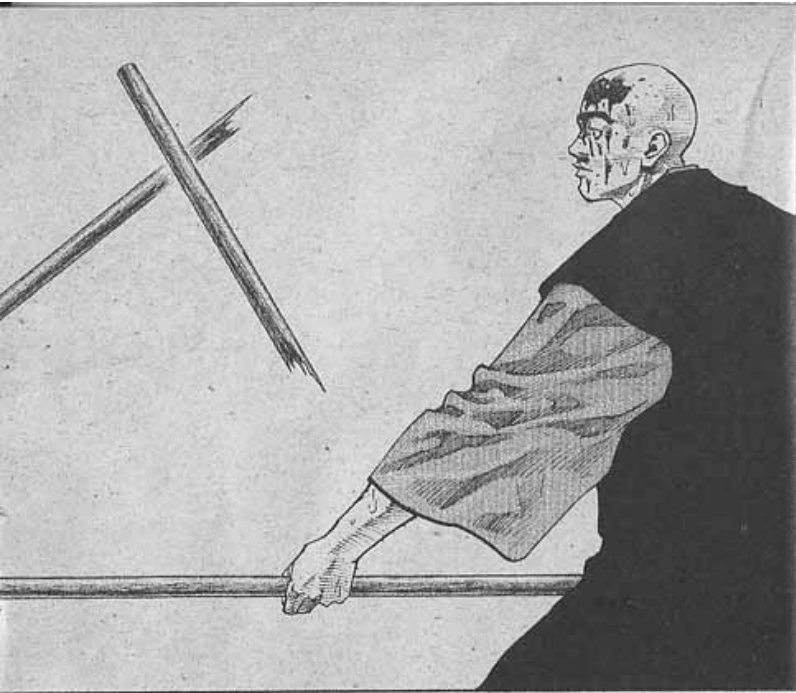

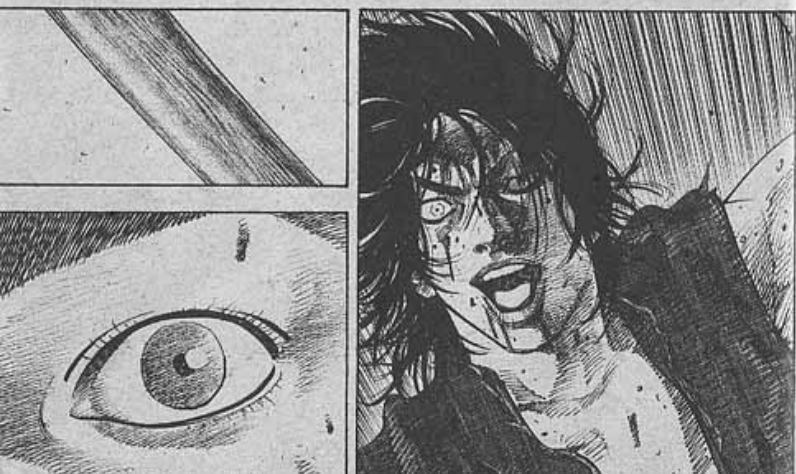

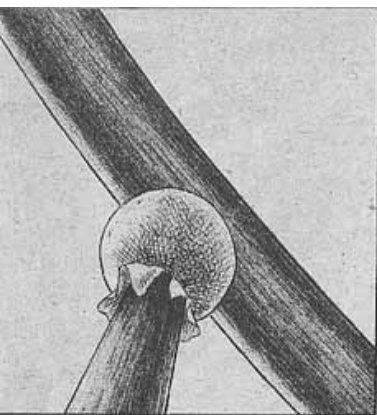

ความมุ่งมั่น
ในการฆ่า
ที่เหนือกว่า
คนทั่วไป

ผ่านการต่อสู้
ที่ต้องเอา
ชีวิตรอด

เพื่อให้ได้มา
ซึ่งความ
แข็งแกร่ง
ที่สมบูรณ์

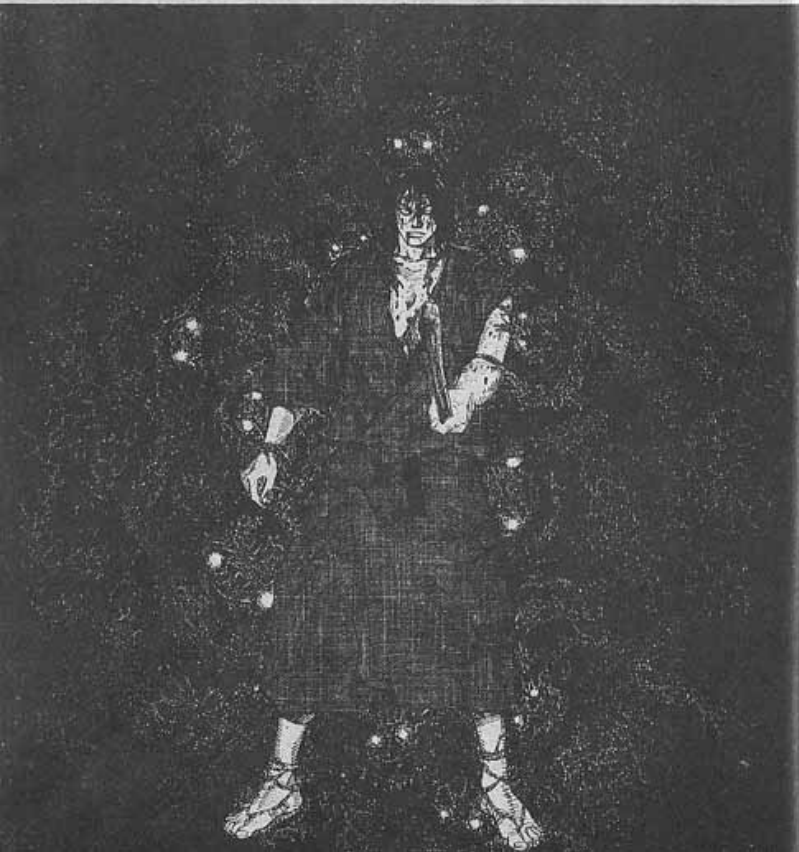
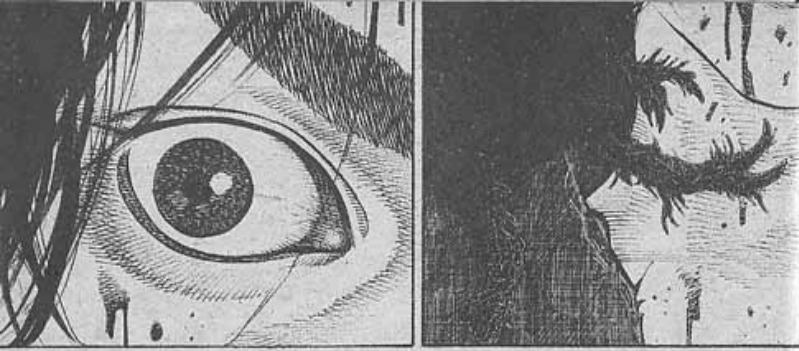

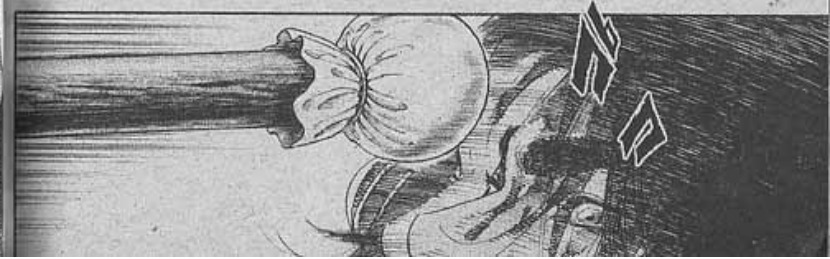
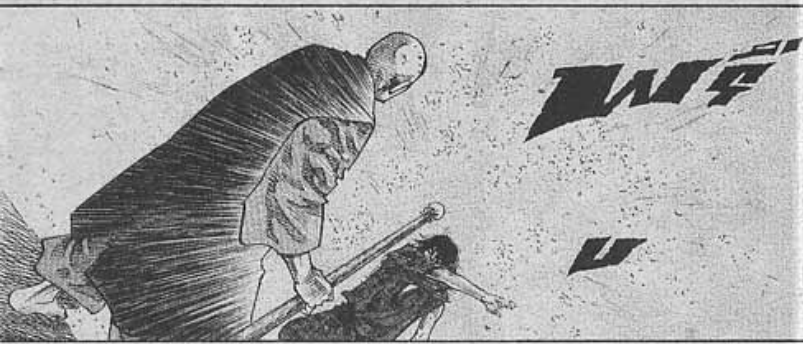
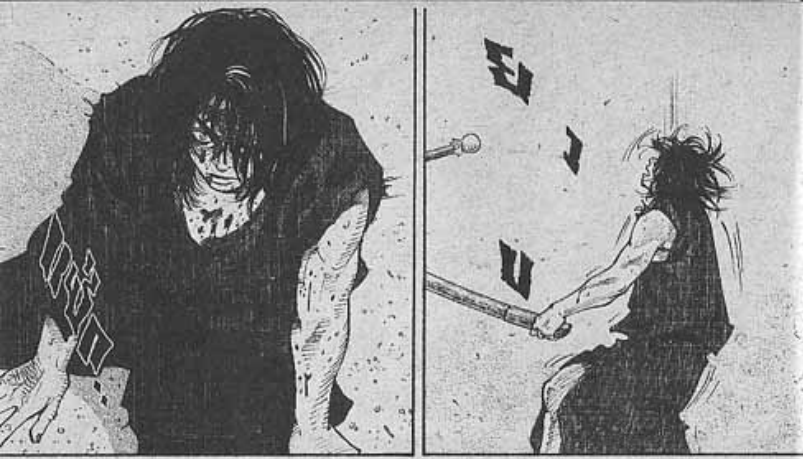
อย่า
รบน

อย่า
เกร็ง

จบเล่ม 5 โปรดติดตามตอนต่อไป